

get har endvidere modtaget deputationer fra De samvirkende Sognerådsforeninger i Danmark og Danmarks Lærerforening.

Repræsentanterne for De samvirkende Sognerådsforeninger i Danmark har over for udvalget givet udtryk for, at samvirksomheden er enig i den ved lovforslaget foreslåede lønningsmæssige ligestilling af lærerne ved de landsbyordnede skoler med lærerne ved de købstadordnede skoler, idet den finder, at de to lærergrupper bør ydes fuldstændig ensartede økonomiske vilkår. Imidlertid medfører den omstændighed, at landsbylærerne i modsætning til købstadlærerne i henhold til lærerlønningslovens § 25 har ret til tjenestebolig, en økonomisk fordel for landsbylærerne, hvorfor en økonomisk ligestilling kun kan opnås, såfremt der samtidig med den foreslåede ændring af lønrammen for landsbylærere sker ophævelse af disses ret til tjenestebolig. Endvidere taler efter samvirksomhedens opfattelse intet afgørende hensyn for opretholdelse af en tjenesteboligordning for landsbylærere, ligesom det heller ikke kan antages, at der skulle stilles tjenestebolig til rådighed for lærerne, dog eventuelt bortset fra skolelederne, dersom det for statens tjenestemænd gældende kriterium for tildeling af tjenestebolig skulle lægges til grund. Der er i denne forbindelse også henvist til det urimelige i, at det ved et skolevæsens overgang til købstadordning forlanges, at eksisterende tjenesteboliger for de hidtidige landsbylærere skal opretholdes for disses embedstid, eller at der i skoleplanen skal indføres en bestemmelse om, at der skal stilles lejebolig til rådighed til en af skoledirektionen godkendt leje. Samvirksomheden har yderligere anført, at en passende fordeling af de forhåndenværende lærere ikke bør ske ved en indbyrdes økonomisk konkurrence mellem kommunerne ved tilbud om gode tjenesteboliger eller andre billige boliger, men ved en tilpasning af antallet af stillinger til antallet af lærere. Endelig har samvirksomheden henvist til, at den til tjenesteboligerne knyttede bopælspligt, der ikke kan begrundes med tjenstlige hensyn, er en urimelighed over for de lærere, der foretrækker selv at skaffe sig en bolig. Under henvisning til foranstående synspunkter har samvirksomheden henstillet, at tjenesteboligretten for landsbylærere ophæves samtidig med den foreslåede ændring af lønrammen for disse lærere, og har over for udvalget fremsat et hertil sigtende konkret forslag.

Af Danmarks Lærerforenings repræsentanter er det anført, at den omstændighed, at der stilles bolig til rådighed for lærere på landet, er en betingelse for, at det under den herskende lærermangel er muligt at føre de undervisningsmæssige reformer, der ved skolelovgivningen er forudsat gennemført, ud i livet. Foreningen må derfor ikke mindst af pædagogiske grunde advare mod en omgående ophævelse af kommunernes pligt til at stille tjenestebolig til rådighed for landsbylærere. Det er endvidere foreningens opfattelse, at tjenesteboligordningen ikke indebærer nogen særlig økonomisk fordel for